

Katarzyna Groniec, Samotni nie chodz

Samotni nie chodzą do kina.
Samotność ich w kinie zawstydzć.
I szkoda im łez, by na filmie
Wzruszyć się.
Samotni przez wiosnę przeklęci.
Chroniczną tęsknotą dotknięci.
Nieważne czy maj czy październik
Patrzą w dal.
A gdy noc nadejdzie
Taki sen im się śni...
On jest w nim wymarzoneęciem.
Ona krąlewną zaklętą.
Samotni nie chodzą do kina,
Bo wstyd prosić o jeden bilet.
I gdy seans trwa,
wśrć par.
A gdy noc nadejdzie
Taki sen im się śni...
On jest w nim wymarzoneęciem.
Ona krąlewną zaklętą.
Samotni nie chodzą do kina.
Samotność ich w kinie zawstydzć.
I film wciąż ten sam,
Żyć mija, a seans trwa.
Seans trwa.
Seans trwa...